

[Lange.]

højtærede Finansminister ikke alene har foreslaaet, men ogsaa ønsker, at Forholdene den 30. Juni kan være saaledes, at man ikke behøver at forlænge denne Lov. Jeg ved, at den højtærede Finansminister i det andet høje Ting blev spurgt om, hvorledes man vilde bære sig ad over for de erhvervsdrivende, som havde maattet betale Beløb i Efterbeskatning, om de vilde faa en tilsvarende Godtgørelse, naar Loven løb ud og Afgifterne paa ny blev sat ned.

Finansministeren ønskede ikke at svare paa Spørgsmaalet paa det nuværende Tidspunkt, men henviste til, at det kunde blive besvaret, naar den Tid kom. Jeg ved for øvrigt heller ikke, om det vil være nødvendigt at bede om et Svar, for vi har jo For tilfælde. Det har været saaledes, at man ved Forhøjelser af Skatter af denne Karakter har foretaget Efterbeskatning — det er nu ikke noget, der gaar langt tilbage i Tiden, for tidligere kendte man aldrig noget til Efterbeskatning, men i en senere Aarrække er man altsaa kommet ind derpaa —, og at man paa et senere Tidspunkt af en eller anden Grund har sat Afgifterne ned, og saa er det Spørgsmaal naturligt stillet, om man ikke, lige saa vel som der krævedes Efterbeskatning, naar Afgiften blev sat op, maatte kunne vente, at der ydedes Godtgørelse, naar Afgiften blev sat ned og Priserne paa Varerne derved faldt. Men dette har man ikke kunnet faa gennemført tidligere. Man har henvist til, at der var mange tekniske Vanskeligheder ved at gennemføre en saadan Godtgørelse, naar Afgifterne gik ned. Jeg har nu aldrig kunnet forstaa, at der var større tekniske Vanskeligheder ved at optælle og regne ud, hvor meget det Afgiftsbeløb, der skulde godtgøres, androg, naar Afgiften sattes ned, end ved at foretage en tilsvarende Optælling og Udregning, naar Afgiften blev sat op. Jeg har ikke megen Tro til, at de handlende, hvis Loven løber ud med Juni Maanedes Udgang eller paa et andet Tidspunkt, til den Tid vil faa den Godtgørelse, som de efter min Mening har rimeligt Krav paa, naar man nu foretager en Efterbeskatning, og saa maa jeg i høj Grad beklage, at man har villet fastholde, at denne Efterbeskatning skal gennemføres. For det er en Urimelighed at kræve Afgiften i det ene Tilfælde, hvor man sætter op, uden at godtgøre den i det andet Tilfælde, hvor man sætter ned.

Jeg har ikke lagt Skjul paa, at jeg anser den foreslaaede Løsning af Skattespørgsmaalet for meget lidt tilfredsstillende, men

som jeg begyndte med at sige, erkender vi fra vor Side, at de ekstraordinære Udgifter skal dækkes, og da vi ikke har Magt til at bestemme, hvorledes Dækningen skal foregaa, maa vi bøje os for de Forhold, vi nu engang lever under, Magtforholdene i Rigsdagen, og jeg skal derfor anbefale mine Meningsfæller at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Lannung: Det bør staa klart for alle, og det kan ikke stærkt nok slaas fast over for Befolkningen, at det er de betydelige ekstraordinære Militærudgifter og Udgifterne til det civile Luftværn, der skal betales med de her foreslaaede Afgiftsforhøjelser, i alt ca. 34 Mill. Kr. paa 3 Kvartaler. Dette Forslag skal jo sammen med Forslaget om Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten til Staten skaffe de 85 Mill. Kr. til Veje, som disse Militærudgifter beløber sig til alene for indeværende Aar. Det er med andre Ord Regningen paa de militære Beredskabsforanstaltninger og det civile Luftværn, der nu præsenteres Befolkningen, og det er jo ikke Smaapenge, det allerede drejer sig om. En Regnings Præsentation i Tide har ofte en gunstig Virkning over for alt for store Krav, der ellers kunde befrygtes. De Beløb, det drejer sig om, er saa store, at der er al mulig Grund for os alle til nøje at afveje Nytten mod Bekostningen — det gælder i Særdeleshed de Kredse, der hidtil blot har krævet ind, tilsyneladende uhemmet af Hensynet til, om man ikke undertiden maatte anse Nytten for temmelig tvivlsom i Forhold til den sikre Bekostning.

Vort Parti er principielt ikke Tilhænger af indirekte Beskatning, men det har altid været vor Opfattelse, at den Beskatning paa Forbrug, der her er Tale om, navnlig for saa vidt angaar Spiritus og Tobak, kom i en Klasse for sig og var forsvarlig baade ud fra fiskale Hensyn og ikke mindst under Hensyn til Folkesundheden. Vi har derfor ikke afgørende Indvendinger mod Forslaget som saadant, naar Pengene skal skaffes, som de jo skal. Jeg finder det rigtigt, at man ikke nu er gaaet til større Forhøjelse af Spiritusafgifterne, selv om det maaske kunde have været fristende. Forholdet er jo det, at disse Afgifter foruden at tjene et fiskalt Formaal har virket i høj Grad ædruelighedsfremmende. Vi har her en Ordning, der er langt bedre end i de fleste andre Lande, hvor man er gaaet andre Veje. Den dyre Spiritus har her netop været saa dyr, at den indskrænkede Forbruget